30/01/2020

30η Ιανουαρίου 1823: Αστραπιαία η είδηση τρέχει σε όλη την Τήνο

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κατά το έτος 1821, η Θεοτόκος είχε χαρίσει την πρώτη φανέρωση της θέλησής Της με την εμφάνισή της στο όνειρο ενός απλού γέροντα κηπουρού, του μπάρμπα Μιχάλη Πολυζώη καθοδηγώντας τον να πάει στο χωράφι του Αντωνίου Δοξαρά, να σκάψει και να βρει το εικόνισμά της. Η προσπάθεια όμως έμεινε άκαρπη και γρήγορα ήρθε η απογοήτευση και εγκαταλείφθηκε.

Δύο χρόνια αργότερα η Μοναχή Πελαγία (βλέπε 23 Ιουλίου) για τρεις συνεχόμενες εβδομάδες (Κυριακή 9, 16 και 23 Ιουλίου 1822 μ.Χ.), έβλεπε στον ύπνο της την Παναγία να της ζητά να οργανώσει ανασκαφές για να ξεθάψουν και να ανακαινίσουν τον Ναό Της που είναι θαμμένος στον αγρό του Αντωνίου Δοξαρά, στη Χώρα. Η Μοναχή συνοδεία της Ηγουμένης της Μονής ειδοποιεί τον Μητροπολίτη της Τήνου Γαβριήλ, ο οποίος προσκαλεί τους τοπικούς παράγοντες και το λαό της Τήνου στον Μητροπολιτικό Ναό των Ταξιαρχών, παρακαλώντας τους να συνδράμουν, για το σκοπό αυτό, όπως ο καθένας μπορούσε.

Ο λαός πρόθυμα άρχισε τις ανασκαφές στις αρχές Σεπτεμβρίου 1822 από τις οποίες αποκαλύφθηκαν τα ερείπια παλαιού ναού του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. Ωστόσο δεν βρέθηκε κανένα ίχνος εικόνας γεγονός που επισκίασε το θετικό κλίμα και οδήγησε τον κόσμο σιγά, σιγά στην εγκατάλειψη του εγχειρήματος.

Οι εργασίες επαναλαμβάνονται με περισσότερη οργάνωση και πείσμα **και στις 30 Ιανουαρίου 1823, η αξίνα του Δημ. Βλάσση, εθελοντή εργάτη από το χωριό Φαλατάδος,** προσκρούει στο θαυματουργό εικόνισμα του Ευαγγελισμού χωρίζοντας το στα δύο μεταξύ της εικονιζόμενης Θεοτόκου και του Αρχαγγέλου.

Το Έθιμο «Φαναράκια»

Αστραπιαία η είδηση έφθασε σε κάθε σημείο του νησιού και αμέσως όλοι οι Τήνιοι παράτησαν κάθε ασχολία και κατευθύνθηκαν στην Χώρα να δουν και να προσκυνήσουν την εικόνα. Επειδή δε θα τους προλάβαινε η νύχτα στο δρόμο, όλοι πήραν μαζί τους και από ένα λαδοφάναρο.

Έτσι εκείνη τη νύχτα όλες οι στράτες και τα μονοπάτια του νησιού γέμισαν φώτα καθώς στη σειρά μέσα στο σκοτάδι – σε τριάντα χιλιάδες υπολογίζονται οι κάτοικοι της Τήνου μαζί με τους πρόσφυγες από τα ελληνικά νησιά εκείνα τα χρόνια – κατέβαιναν οι Τήνιοι από τα χωριά και τις εξοχές στη Χώρα, η οποία σημειωτέον είχε εγκαταλειφθεί λόγω επιδημίας.

Το γεγονός της πάμφωτης νύχτας αποτυπώθηκε βαθειά στη μνήμη των Τηνίων και έκτοτε, μαζί με τον εορτασμό της ευρέσεως της εικόνας και τις λαμπρές εκδηλώσεις της εκκλησίας καθιερώθηκε να εορτάζεται και με λαμπαδηφορία όπου συμμετέχουν όλοι οι Τήνιοι.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν Εἰκόνα σου, ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς, ἡμῖν ἐφανέρωσας, δι’ ἐμφανείας τῆς σῆς, Παρθένε Πανύμνητε· ὅθεν ἡ νῆσος Τῆνος, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, χαίρει χαρὰν μεγάλην, καὶ πιστῶς σοι κραυγάζει· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Ἦχος α’. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Πληθὺς ἡ τῶν Τηνίων ἐν ᾠδαῖς, εὐφημήσωμεν, ἡμῶν τὴν πολιοῦχον καὶ τοῦ κόσμου Προστάτιδα· πηγὴ γὰρ ἰαμάτων ἐν ἡμῖν, ἡ πάνσεπτος ἀνεύρηται Εἰκὼν τῆς Ἀχράντου Θεοτόκου, δι ὁπερ ἅπαντες ταύτη ἀναβοήσωμεν, χαῖρε τῶν σὲ τιμώντων ἡ ἐλπίς. χαῖρε ἡμῶν τὸ καύχημα, χαῖρε ἡ ρυσαμένη τῆς κατάρας τὸ ἀνθρώπινον.

Κοντάκιον
Ἦχος δ’. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν θαυμαστήν σου καὶ ἁγίαν Εἰκόνα, τὴν κεκρυμμένην ὑπὸ γῆν πολλοῖς χρόνοις, δι’ ἐμφανείας θείας σου Πανύμνητε, ἡμῖν ἐφανέρωσας, ὡς θησαύρισμα θεῖον· ἧς τὴν θείαν εὕρεσιν, ἑορτάζοντες πόθῳ, ἀναβοῶμεν πάντες εὐλαβῶς· χαῖρε Παρθένε, ἡμῶν ἡ βοήθεια.

Ἕτερον Κοντάκιον
Ἦχος πλ. δ’. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς παναγίας σου Εἰκόνος τὴν ἀνεύρεσιν Εὐαγγελίστρια φαιδρῶς πανηγυρίζοντες Τὰς ἀπείρους σου ὑμνοῦμεν εὐεργεσίας. Ἐξ αὐτῆς γὰρ ἀναβλύζεις χάριν ἄφθονον Καὶ παρέχεις καθ’ ἑκάστην τὰ ἰάματα Τοῖς βοῶσί σοι, χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Μεγαλυνάριον
Ἔχουσα ὡς πλοῦτον πνευματικόν, ἡ Τῆνος Παρθένε, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτήν, ταύτης ἑορτάζει, τὴν εὕρεσιν ἐν ὕμνοις, κηρύττουσα εὐσήμως, τὴν προστασίαν σου.

ΠΗΓΗ: saint.gr